Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

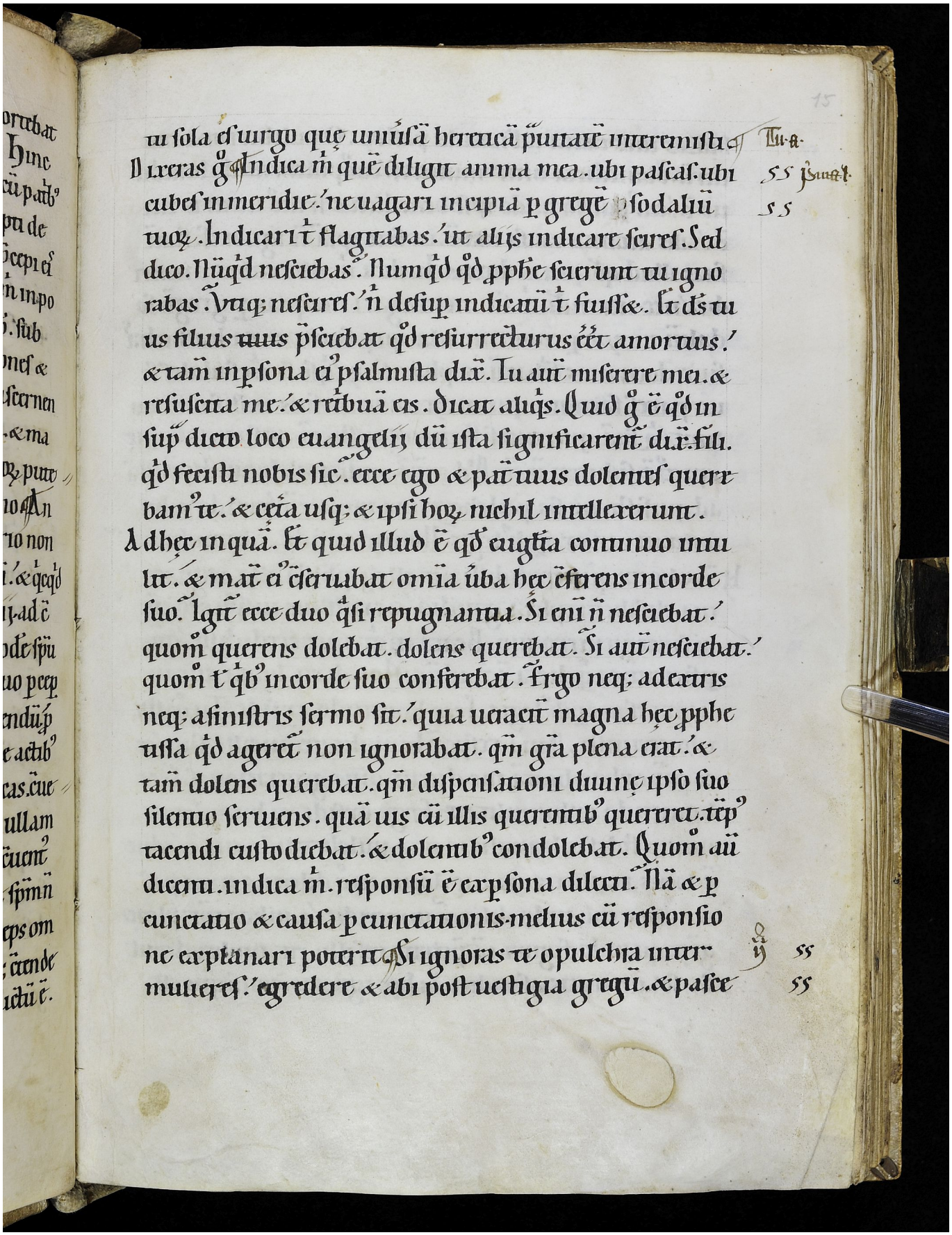

15

tu sola es virgo quę unius sponsę heresis punctum interemisti. Tu.a.
Dicens q̃ Indica m̃ quē diligit anima mea. ubi pascas. ubi ss
cubes in meridie. ne uagari incipiam p̃ gregē sodaliū ss
tuoq̃. Indicari t̃ flagitabas. ut alijs indicare scires. Sed
dico. Nūq̃d nesciebas. Numq̃d q̃d ꝓphe scierunt tu igno
rabas. Vtq; nesciret. n̄ desup̃ indicatū t̃ fuisse. Et ds tu
us filius tuus p̃sciebat q̃d resurrecturus ēt amor tuus.
& tam̄ in p̃sona ei psalmista dix̄. Tu aut miserere mei. &
resuscita me. & rēdua eis. Dicat aliq̃s. Quid q̃ ē q̃d in
sup̃ dicto loco euangelij dū ista significarent dix̄ fili.
q̃d fecisti nobis sic. ecce ego & pat̄ tuus dolentes quere
bam te. & cēta usq; & ipsi hoq̃ nichil intellexerunt.
Ad hęc inquit. Et quid illud ē q̃d cuncta continuo intu
lit. & mat̄ ei conseruabat omnia uba hęc conferens in corde
suo. Igit̄ ecce duo q̃si repugnantia. Si enim n̄ nesciebat.
quom̄ querens dolebat. dolens querebat. Si aut̄ nesciebat.
quom̄ t̃ q̃b̃ in corde suo conferebat. Ergo neq; ad dexteris
neq; a sinistris sermo sit. quia uerac̄ magna hęc ꝓphe
tissa q̃d agerēt non ignorabat. qm̄ gr̄a plena erat. &
tam̄ dolens querebat. qm̄ dispensationi diuinę ipso suo
silentio seruiens. quā uis cū illis querentib̄ quereret. tēp̄
tacendi custodiebat. & dolentib̄ condolebat. Quom̄ aut̄
dicentu. Indica m̃. responsū ē ex p̃sona dilecti. Nā & p
cunctatio & causa p cunctationis medius cū responsio
ne explanari poterit. Si ignoras te o pulchra inter ij ss
mulieres. egredere & abi post uestigia gregū. & pasce ss